

Trafikministeren vil kunne fastsætte vilkår for godkendelsen af forsøget, og det vil altid være et vilkår, at ministeren til enhver tid vil kunne tilbagekalde en tilladelse, hvis forsøget viser sig at have en effekt, der ikke er færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig.

I visse tilfælde vil det være nødvendigt, at tilladelsen ledsages af en bekendtgørelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor forsøget vil medføre en ændring af de gældende afmærkningsregler, eller hvis forsøget indeholder sanktionsbestemmelser i form af bøde. I de sidstnævnte tilfælde vil der efter omstændighederne fra Trafikministeriets side blive stillet krav om udvidet afmærkning, idet det skal sikres, at borgerne har en god information om, at man opholder sig i et område, hvor overtrædelse af forsøgsbestemmelser kan medføre bødestraf. Det bemærkes, at pålæggelse af bøder alene vil kunne finde sted, såfremt der er fastsat regler herom.

Det vil i det hele taget blive tillagt væsentlig betydning, at forsøg tilrettelægges således, at udefrakommende trafikanter ikke bringes i situationer, hvor de uforvarende udsætter sig for straf. Muligheden for at fastsætte straffebestemmelser, der alene har lokal gyldighed, forudsættes i øvrigt alene anvendt i de tilfælde, hvor det må anses for meget væsentligt for et forsøgs gennemførelse, og dette forudses kun undtagelsesvis at være tilfældet. Det bemærkes i den forbindelse, at der ved udformningen af eventuelle straffebestemmelser vil blive lagt særlig vægt på politiets udtalelse om muligheden for håndhævelse.

Det foreslås endvidere i § 1, nr. 15 og 16 (§ 121, stk. 1, nr. 7 og 8), at de gældende bestemmelser om pålæggelse af afgift også kommer til at gælde i forbindelse med overtrædelse af standsnings- og parkeringsregler i forbindelse med udførelse af forsøg. Et forsøg med f.eks. begrænsning af tung trafik i byerne vil kunne indeholde parkeringszoner for tunge køretøjer. For ikke at fjerne incitamentet til at igangsætte sådanne forsøg skal der i disse zoner ligesom i andre parkeringszoner kunne pålægges afgift.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede forsøgsbestemmelse ikke giver hjemmel til at gennemføre forsøg med f.eks. bompeng eller lignende opkrævninger af afgifter ud over standsnings- og parkeringsafgifter.

Færdselslovens § 121 omhandler alene muligheden for at pålægge en afgift ved overtrædelse af de i § 121 nævnte bestemmelser om standsning og parkering. Der vil således ikke kunne udstedes bøder med hjemmel i § 121. Sanktioner i form af bøder kan alene gives i medfør af færdselslovens § 118. Der kan derfor alene udstedes bøder, hvis den sanktionerede handling enten

allerede er strafbar i den nuværende færdselslov, eller hvis handlingen er sanktioneret i regler udstedt i medfør af loven, jf. færdselslovens § 118, stk. 5.

Til nr. 12 (færdselslovens § 96)

Efter den nugældende § 96, stk. 2, 2. pkt., kan politiets bestemmelser om afmærkning påklages til trafikministeren for så vidt angår rettlige spørgsmål. Bestemmelsen foreslås ophævet, idet klageadgangen har vist sig ikke at have nogen praktisk betydning. I praksis vil spørgsmålet om, hvorvidt en afmærkning er i strid med reglerne herom, typisk kunne tages op i forbindelse med en konkret sag om overtrædelse af en given afmærkning, hvor der opstår et spørgsmål om betaling af en bøde eller en afgift. Hvis den, mod hvem sagen rejses, ikke tager spørgsmålet om lovligheden af afmærkningen op i forbindelse med pålæggelse af bøden eller afgiften, og derfor bliver idømt bøde eller pålagt afgift, vil ministeriet ikke i en efterfølgende klagesag kunne ændre rettens eller politiets afgørelse. For personer, mod hvem, der ikke rejses sag om krænkelse af afmærkningen, vil der typisk ikke foreligge en sådan interesse i sagen, at de pågældende kan anses for klageberettiget. Det bemærkes i øvrigt, at ministeren altid kan udtale sig om rettlige forhold inden for sit ressortområde.

Ændringen indebærer, at de afgørelser om afmærkning, som henhører under kommunen og amtskommunen, og som ikke er omfattet af de foreslåede §§ 92 og 92 a, fremover ikke vil kunne indbringes for trafikministeren.

Til nr. 14 (færdselslovens § 119 a)

Det foreslås at ændre færdselslovens § 119 a, stk. 3, således, at der indføres adgang til indenretlig vedtagelse af betinget frakendelse af førerretten i sager, hvor anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf af bøde samt om betinget frakendelse af førerretten som følge af tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, i lighed med, hvad der gælder for indenretlig vedtagelse i en række andre sager.

Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 119 a, stk. 3, jf. stk. 1, kan sager om spiritus- eller promillekørsel, om indgreb m.v. i en hastighedsbegrænsers funktion efter § 125 a, om overskridelse af de tilladte hastighedsbestemmelser efter § 126, stk. 1, nr. 2 og 3, eller om overtrædelse af reglerne om største tilladte totalvægt efter § 126, stk. 1, nr. 4, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum. Det er en betingelse for indenretlig vedtagelse, at der